

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 70

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana

Sessió celebrada dia 10 d'abril del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 13991/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a lluita contra la violència de gènere. 982
- 2) RGE núm. 15542/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a concertació de programes comunitaris i preventius. 987
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si hi ha substitucions.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, presidenta. Esperança Marí substitueix Joana Barceló.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Catalina Palau substitueix José Torres.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més substitucions, trob.

L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE 13991 i 15542/13.

1) Proposició no de llei RGE núm. 13991/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a lluita contra la violència de gènere.

En primer lloc, per defensar la Proposició no de llei RGE 13991/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lluita contra la violència de gènere, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita, per un temps, com sap, de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bona tarda, senyors diputats, senyores diputades, i bona tarda també a l'alcaldeessa del meu poble, Sra. Àgueda Reynés.

Davant l'acceleració que ha patit aquests darrers mesos l'augment dels crims de violència de gènere, amb 23 dones que han pogut ser assassinades des de principi d'any, el calendari parlamentari ens permet debatre aquesta proposició no de llei, que fou registrada el mes de novembre de l'any passat, dies abans del dia 25 que, com vostès saben, és el dedicat a la violència de gènere. S'havia presentat precisament amb la intenció de recordar totes aquelles dones que són víctimes d'aquesta xacra.

En aquell moment, tant nosaltres com també altres entitats socials, denunciàvem que la lluita contra la violència de gènere estava vivint un dels seus pitjors moments a causa de les retallades pressupostàries de les administracions, que ocasionen la disminució o pràctica desaparició de les campanyes de sensibilització, quan aquest recurs té una importància cabdal quan parlem d'uns éssers violents en relació amb els quals sembla que hi ha una certa permissivitat social que no es dona amb altres tipus de violència. Aquestes retallades també han ocasionat el tancament o la pràctica desaparició de serveis d'atenció a les dones maltractades, com les oficines de víctimes del delictes o el torn d'ofici, tot açò quan les dones víctimes de la violència... -torn d'ofici específic, em referesc, eh-, tot açò quan les dones víctimes de la violència de gènere i els seus fills són la part més vulnerable de la cadena humana de les vulnerabilitats. Els nombres són prou explícits: a l'àmbit nacional s'ha retallat més d'un 28%, i a l'àmbit de la nostra comunitat autònoma es van retallar un 15% els pressupostos de

l'Institut Balear de la Dona entre 2012 i 2013, que de cap manera no s'han vist compensats per l'augment del 2,7 en els pressupostos de 2014.

Resulta inquietant que tot açò coincideixi ara amb una escalada en la violència, que és molt acusada durant aquest primer trimestre de 2014, de manera que s'ha definit aquest any com el segon pitjor any de la dècada. L'any passat a les Illes Balears dues dones van morir; aquest any ja n'ha mort una en el primer trimestre. Els indicadors ens diuen que hem d'estar més atents que mai; s'ha d'estudiar per què a l'inici de la crisi hi ha manco denúncies. No passa així a les Illes Balears, segons el document de diagnòsi per al IV Pla d'igualtat de les Illes Balears, però crec que s'ha d'estudiar quina influència té la crisi econòmica en la violència contra les dones. Evidentment si hi ha un descens en les denúncies també hi ha un descens en les dones considerades pels cossos policials en perill alt o extrem, i conseqüentment també hi ha un descens en les ordres de protecció, i perquè, si aquests darrers anys havien disminuït els casos de dones mortes, ara tenim aquest repunt que va botar totes les alarmes. Per aquest motiu durant aquests mesos de 2014, com dic, han d'estudiar més que mai per què a meitat de març ja hi havia 17 dones mortes, i s'investigaven 4 casos més, i les dades de dilluns ja eren 23, 4 dones havien perdut la vida en 24 hores.

Els vull recordar, senyores diputats i senyores diputades, l'estudi de la Unió Europea que es va fer públic el mes de març, que revelava que un terç de les dones d'aquest continent pateix violència masclista. Aquest estudi també revela que Espanya és un dels països on aquest tipus de violència té manco incidència, al igual que als altres països mediterranis, tot açò si ho comparem amb els països nòrdics. Açò, que podria ser un indicador favorable, tampoc no té una explicació molt clara, i mereixeria ser també analitzat. L'estudi s'ha fet a partir d'entrevistes personals en les quals un 33% de les dones de l'àmbit europeu han confessat que patien violència, mentre que a Espanya ho ha fet un 22%. Els experts pensen que aquest fet pot ser degut a factors com la reticència de les dones a admetre que han estat agredides, i a la consideració en aquests països del sud que les agressions dins la llar són un assumpte familiar i privat.

Un altre factor que pot emmascarar les dades és que l'Estat espanyol, segons el darrer informe CEDAW, únicament considera com a violència de gènere aquella que s'exerceix contra les dones en les relacions de parella o exparella, cosa que produeix una certa desatenció contra altres violències, com són la sexual, els feminicidis fora de l'àmbit de la parella, els abusos i assetjaments, i altres agressions, que també han experimentat un augment, segons les dades del Ministeri de l'Interior.

Tot açò fa que sigui urgent la presa de mesures extraordinàries que frenin aquesta tendència que es fa patent en els primers mesos de l'any. És per aquest motiu que mentre l'any passat demanàvem que no es reduïessin els pressupostos ni els serveis, ni tampoc els recursos per combatre la violència de gènere, ni tampoc a donar atenció a les dones, ara el que hem de demanar és que s'incrementin, s'incrementin un 25% a la nostra sol·licitud, per a les partides econòmiques previstes tan per combatre la violència com per a les actuacions de prevenció, com les campanyes, com l'atenció a les víctimes, uns pressupostos que en polítiques d'igualtat van disminuir a les Illes Balears, com hem dit, un 8,84% el 2011, un 5,5% el 2012 i un 14% el 2013.

Amb açò també ens feim partícips de la demanda que ha fet el nostre partit a nivell nacional a conseqüència dels indicadors del primer trimestre de l'any perquè s'habiliti un fons d'emergència per a la prevenció i protecció contra la violència de gènere de 100 milions d'euros perquè siguin gestionats per ajuntaments, dirigits a activitats de prevenció dels centres educatius, a activitats de suport a les famílies i reforç dels serveis de proximitat d'atenció a les dones: serveis d'informació, suport psicològic, jurídic i social.

També instam el Govern de les Illes Balears a fomentar la implicació de totes les administracions públiques i les organitzacions socials en la lluita contra la violència de gènere. Açò mateix s'està demanant també a nivell nacional, tant el nostre partit com les organitzacions, les institucions i els professionals, que han plantejat al Govern d'Espanya un acord social i polític per a la seguretat de les dones contra la violència de gènere. I celebrem que també el Partit Popular a nivell general o a nivell nacional hagi anunciat que proposarà avui la creació d'un grup de feina entre el Congrés i el Senat per tal d'arribar a un pacte d'estat per frenar la violència de gènere, i que s'estudiï la situació actual i aquest repunt violent, que és el que nosaltres estam demanant per ara.

Per altra banda instam el Govern d'Espanya a reactivar la Llei integral contra la violència de gènere amb un pressupost apropiat i suficient. A més, després de deu anys de vigència d'aquesta llei, també és el moment d'estudiar què ha funcionat i què no, i de posar al dia allò que es considera oportú. Per aquest motiu el Grup Socialista en el Congrés dels Diputats ha demanat també la creació d'una comissió no permanent perquè avalui el seu funcionament.

També demanam, a un altre punt de la proposició no de llei, que es retiri el projecte de reforma de l'administració local, ara ja una llei, perquè usurpa als ajuntaments les competències en matèria d'igualtat i violència de gènere i suprimeix aquelles que tenia delegades, i desapareixeran nombrosos serveis de suport a les dones que donaven els ajuntaments, així com la xarxa de coordinació que s'havia establert a l'aprovació i que ells prestaven.

Consideram també que s'ha de tornar a introduir a les aules l'assignatura d'educació per la ciutadania, on es donaven pautes d'educació en igualtat. La LOMQE contempla únicament continguts d'aquest tipus com a part del currículum d'algunes assignatures de primària, i res a secundària, quan segons les dades de l'Observatori contra la violència de gènere del Consell General del Poder Judicial cada vegada hi ha més adolescents

que pateixen i exerceixen la violència masclista, i el 2013 va augmentat un 5% el nombre de menors maltractats, com també augmenten -com saben tots vostès- els casos del denominat *ciberacoso*.

Finalment demanam la implicació dels governs d'Espanya i de les Illes Balears en aquesta lluita i que es comprometin amb les organitzacions de dones, que tant de camí tenen ja recorregut.

Per ara res més, Sra. Presidenta. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Seguidament passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tots i a totes. El Grup Parlamentari MÉS donarà suport a aquesta proposició no de llei, que és un tema que s'ha debatut ja en altres ocasions, tant en plenari com en comissions, però també és vera que és un tema tan cruent, perquè estam parlant de vides i estam parlant de dones que cada setmana moren a mans de les seves parelles o exparelles, cada setmana, que està bé que de tant en tant el Parlament cridi l'atenció respecte d'aquest tema i faci qualche tipus de proposta, vull dir que sigui un tema que jo diria que hauríem de..., no dic mensualment, bimensualment o trimensualment, fer alguna reflexió respecte d'aquest tema perquè realment és un problema que ens ha de preocupar a tots.

Jo crec que en això tots estam d'acord, que tots estam per la lluita contra la violència masclista, que és molt difícil d'entendre que després de tants d'anys de lluita contra aquesta violència masclista, no en els països d'Europa sinó en els països també..., perdonin, del sud d'Europa sinó també als països del nord d'Europa i arreu del món aquesta violència continua, és un factor, és una violència tan arrelada que realment s'haurien de dedicar molts d'esforços econòmics i personals, estudis sociològics, psicològics, de criminologia del que està passant a les societats actuals, que aquesta violència no l'aconseguim arrelar. Això, en altres temes que fossin de caràcter terrorista o aquest nombre de morts anuals no es podria aguantar, no s'aguantaria socialment; vostès imaginin, per exemple, una banda terrorista que matàs anualment aquest nombre de persones que moren, dones, per violència masclista. Tendríem un problema polític i tendríem un problema quasi policial.

I en canvi tots hi estam d'acord, però no aconseguim entre tots eradicar aquesta lacra ni baixar-ne els nombres, perquè potser tenim un any que va bé o dos anys que van bé, però després tenim un any en què repunta, i jo crec que estam en una situació, com ha dit la Sra. Rita, que estam en un repunt de l'increment de violència masclista, a més amb resultat d'assassinat, perquè els nombres ens ho estan indicant.

Jo crec que aquí hi ha un element, també, es pot fer una lectura de gènere en tema de crisi, i crec que bàsicament hi ha dos factors que ho poden caracteritzar o que ho poden explicar, per què en situació de crisi, en aquest moment, està repuntant la violència masclista. Un és perquè les dones estan aturades, hi ha moltes dones aturades, la independència econòmica fa que tu te'n puguin anar de la parella; si no hi ha independència econòmica la dependència emocional és molt més forta, i per tant el fet que hi hagi moltes dones aturades els impedeix aquesta independència econòmica i fer la primera passa per a aquesta independència emocional i aquesta separació física del maltractador. I, l'altre, perquè també hi ha homes aturats i l'espai de convivència, hi ha més temps de convivència i per tant hi ha més possibilitats que sorgeixi la violència i l'agressió. Per tant també aquí mateix tenim com també la crisi ha de tenir un element de gènere, perquè afecta més les dones.

L'any 2008 no va suposar una repuntada; l'any 2009, tampoc; l'any 2010 va començar a donar els primers símptomes, i fins a l'any 2013 o el 14, que estam actualment, s'estan donant nombres importants d'aquests assassinats, i jo crec que té a veure amb la cronicitat de la situació d'atur i la cronicitat per part dels homes i per part de les dones amb les reflexions que he fet anteriorment.

I a més crec que, insistesc, l'administració no ha d'escatimar recursos en aquest sentit, de cap de les maneres; en altres tipus de morts anuals per un mateix factor s'hi dedicarien molts més recursos, s'hi dedicarien molts més esforços; s'hi dedicarien no només recursos pressupostaris, s'hi dedicaria més personal, i en canvi en aquest tema, com que és molt dispers, no està concentrat, mai no se'n produeixen 25 de cop, ni 10 de cop, ni 4 de cop, sinó que és una cada setmana, un dia a Extremadura, l'altre a Balears, l'altre a Aragó, l'altre a Andalusia..., pareix que està molt més dispers, però per assassinats amb menys nombre de persones que el que s'està produint per la violència masclista s'ha dedicat més personal i s'han dedicat més esforços econòmics, i en canvi a aquest tema crec que no n'hi dedicam suficients.

A més crec que una de les coses fonamentals a què sí que ens hem de comprometre és que una vegada que la dona ha denunciat els recursos per poder mantenir aquesta denúncia, que no torni enrere per poder fer el procés de separació emocional, no només física, del maltractador, no s'han d'escatimar; no podem reduir casals d'acollida, no podem reduir pisos, no podem reduir oficines, perquè si nosaltres, l'administració, els poders tan legislatiu com judicial, li estam dient que denunciï, una vegada aquesta dona fa la denúncia el que no podem és reduir aquests recursos o no prestar-li els recursos necessaris.

Vostè deia també que hi ha una diferència entre nord i sud. Jo crec que també -estic d'acord amb vostè- el llinar d'acceptació del que és violència masclista canvia culturalment, possiblement les dones del nord tenen un llinar molt més elevat que les dones del sud, i per exemple la violència psicològica, que aquí està més acceptada, en els països del nord està considerada una violència masclista.

Per tant estam d'acord amb tots els punts d'aquesta proposició no de llei perquè crida l'atenció sobre un problema molt greu. Van en el sentit de no reduir recursos, tot el contrari, augmentar-los; parla d'un tema importantíssim que és l'educació, l'educació, l'educació per lluitar contra la violència masclista.

I només com a caràcter preventiu, perquè supòs que ara el Partit Popular, com sempre que parlam d'aquest tema, farà comparatius, jo no he volgut fer comparatius de pressupostos perquè..., bé, no he volgut fer comparatiu de pressupostos, però com que sé que el Partit Popular segurament sortirà i tornarà a repetir que l'any 2009 no hi va haver una baixada pressupostària, sinó que hi va haver un canvi de comptabilitat, totes les beques que anaven a ajuda econòmica a escoles infantils, en lloc de posar-les a l'Oficina de la dona, a l'Institut de la Dona, es va posar la mateixa quantia, 850.000 euros, a la Direcció General de Menor i Família, perquè els anys anteriors el que es feia era posar 850.000 euros a l'Institut de la Dona i a 15 de gener se sol·licitava un canvi de pressupost, una modificació de crèdit, de l'Institut de la Dona a la Direcció General de Menor i Família, i el que es va fer va ser posar-ho a la Direcció de Menor i Família l'any 2009 i ja s'evitava aquesta modificació de crèdit.

No hi va haver reducció de pressupost, i a més a més amb un pressupost bastant limitat, perquè ho hem de dir, era un pressupost limitat, no es podia augmentar, estàvem en crisi, es varen crear nous serveis: es va crear el servei d'acompanyament de 24 hores, que es va paralitzar l'any 2012 i s'ha posat en funcionament a finals del 2013, però es va crear. Es va paralitzar l'any 2012 el conveni amb l'IBAVI per donar pisos a les dones que havien fet un bon procés d'emancipació, i l'any 2012 es va paralitzar; a final de 2013 s'ha posat en funcionament. Es va crear un nou programa de teletraducció per a tota la comunitat autònoma, que l'any 2012, a mitjan 2012, es va paralitzar, i quan dic que es va paralitzar és a la memòria pública de l'Institut Balear de la Dona. L'any 2012 es paralitzen aquests tres serveis segons l'Institut Balear de la Dona, a la seva memòria pública de l'any 2012. A final de l'any 2013 es va posar en funcionament.

Es va passar d'un sistema de subvenció a les cases d'acollida de dones maltractades a un sistema públic, perquè es va passar de subvenció a ser finançat per la Fundació Estel de suport a les famílies i a menors en situació de risc. Per tant sí que es va fer, amb un pressupost petit, una bona gestió econòmica perquè es varen poder crear nous serveis.

Duim tres anys i no s'ha creat cap nou servei. S'han congelat serveis durant un any i mig i no s'han creat nous serveis. Nosaltres pensam que la problemàtica que genera aquesta violència masclista sí que es mereix que a poc a poc cada any, cada legislatura, hi pugui haver més serveis, hi pugui haver més places.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. I pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres, per un temps de deu minuts.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. La violencia de género es una lacra que hay que erradicar de nuestra sociedad, eso es cierto. Lamentablemente una vez más la portavoz del Grupo Socialista trae a esta comisión una proposición no de ley con un tema tan sensible y tan serio para utilizarlo como arma arrojadiza contra la gestión de un equipo de gobierno de distinto color político, y eso a mí sinceramente me parece muy triste; no que se debata este tema, que está muy bien tenerlo presente, sino por la manera en que lo utilizan ustedes, y yo en asuntos como éste pediría mucho más rigor, que se evite entrar en el “y tú más”, porque les puedo asegurar que todos los grupos que han gestionado esta comunidad o el Gobierno central han hecho cosas muy bien y han hecho cosas que no están tan bien.

De todas maneras, no puedo decir que me sorprenda el poco rigor de algunas afirmaciones que se hacen aquí cuando gobierna el Partido Popular porque ya llevo algún tiempo como miembro de este parlamento, pero realmente me sigue entristeciendo que, incluso en temas en los que estamos de acuerdo en que hay que actuar con contundencia, se traten de esta manera.

Miren, el PP nunca ha hablado de mujeres asesinadas para hacer política porque a nosotros nos duelen todas las mujeres, porque una sola víctima ya es demasiado, gobierne quien gobierne. Por eso es importante ser prudente con los datos sobre las víctimas mortales, estos datos deben ser tratados con rigor para luchar con contundencia contra esta lacra social y no para tirarnos los trastos a la cabeza.

Lo que está claro es que la erradicación de la violencia contra la mujer exige unidad en la actuación y durante esta legislatura, con muchas dificultades económicas, en un contexto socioeconómico muy complicado, no sólo se han actualizado los pagos y la situación de las cuentas de esta comunidad autónoma y del Gobierno central, se han reajustado, se han mantenido e incluso se han aumentado muchos programas y actuaciones para la lucha en contra de la violencia de género y en la lucha por la igualdad, pero sobre todo y muy importante, se trabaja de manera coordinada y optimizando los recursos de los que disponen las administraciones públicas. Así que un poquito más de rigor a la hora de hacer según qué afirmaciones.

Sra. Presidenta, para no desviarme y para ir centrando el debate en las propuestas de acuerdo quisiera pedir la votación separada de los puntos, ya le adelanto el voto positivo a los puntos 2, 3 y 6. En el punto 6 les propondría que añadiéramos la palabra “continuar luchando” para matizar la expresión, pero indistintamente de si se acepta o no, anunciamos nuestro voto favorable en este punto.

En cuanto al resto de puntos, votaremos en contra. Lo único que buscan en estos tres puntos restantes es desacreditar la gestión realizada y no aportan nada nuevo a este debate. En el punto 1, de nuevo y desde la comodidad de la oposición, exigen un incremento del 25% de las partidas de violencia de género del Govern balear. Aquí les recuerdo, aunque no les guste hablar de su gestión, y no me extraña, que hace dos legislaturas el presupuesto del Institut Balear de la Dona lo dejamos en 3.664.000 euros y después de la legislatura del pacto dejaron un presupuesto de 2.600.000 euros, un 29% menos, y no nos olvidemos del bloqueo de partidas que hizo el conseller de Economía al final de legislatura.

Es verdad que con el actual gobierno en dos años ha bajado también un 16%, pero es que cuesta mucho remontar con la situación que teníamos. Ahora, lo más curioso es que la legislatura del pacto el único capítulo que subió era el de personal, subieron más de un 15% el capítulo 1 mientras que bajaron los capítulos 4 y 6 de los que cuelgan precisamente los programas y servicios de apoyo al Institut Balear de la Dona, bajaron una media del 40%, pero como siempre se predica una cosa, pero luego se hace otra.

Por otro lado, en el punto 4, que yo sepa la Ley integral contra la violencia de género ni se ha desactivado ni se ha derogado y no se he dejado en ningún momento de luchar contra la violencia de género o de realizar políticas de apoyo a las víctimas y, desde luego, no vamos a volver a introducir la asignatura de Educación para la Ciudadanía en los centros educativos como pide en el punto 5 y los motivos los hemos debatido en múltiples ocasiones y no los voy a reproducir, porque tengo un tiempo limitado y tampoco me quiero desviar del debate.

Miren, se están aplicando muchas medidas y de manera muy resumida me referiré a ellas, pero son muchas más las incitativas que podríamos mencionar y que por cuestión de tiempo no haré. A nivel regional se trabaja de manera coordinada y conjunta, como debería haber sido siempre y no lo era, mediante convenios entre el Govern balear a través del Institut Balear de la Dona y cada consell insular. Las mujeres de otras islas reciben los mismos servicios y se han mantenido las partidas de los consells para este año. Las oficinas de atención a la víctimas del delito son para todo tipo de víctimas, no sólo mujeres y aunque para evitar duplicidades se ha cerrado alguna, las que siguen abiertas siguen dando un servicio óptimo.

Respecto al Protocolo interinstitucional de detección, prevención y atención de la violencia machista y en caso de ataques sexuales de las Islas Baleares, que empezó con el PP y que terminó el pacto, pero que aparte de publicar un bonito libro no se aplicó, a día de hoy se ha hablado con las instituciones que lo firmaron y se está revisando para su aplicación.

En cuanto a campañas, se mantienen las campañas tradicionales y además se han adoptado nuevas fórmulas que permitan lograr que una mujer en cualquier parte del territorio acceda a la información sobre cómo salir y cómo detectar la violencia de género, por nombrar una, la campaña Hay salida o el teléfono 016 puesto a disposición de todas las administraciones públicas a través de la FEM y del movimiento asociativo.

En educación es muy importante trabajar en las aulas la igualdad entre hombres y mujeres, tanto es así que la LOMCE recoge como principio de la educación el desarrollo de la igualdad de derecho y oportunidades y el fomento de la igualdad efectiva entre hombres y mujeres, así como la prevención de la violencia de género. Por lo tanto la educación cívica y constitucional no se abandonan, sino que se aborda de forma transversal.

Además, ya se ha anunciado por parte del Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad que se negociará con el Ministerio de Educación, Cultura y Deporte la inclusión en el desarrollo curricular de Educación Secundaria de contenidos específicos sobre la prevención de la violencia de género, así como a promover los instrumentos para la detección temprana de casos de violencia de género en los centros escolares.

No quisiera terminar mi intervención sin destacar el encuentro interministerial de los ministros de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad, el de Justicia y el de Interior para revisar la valoración del riesgo de las víctimas de violencia de género, justo el lunes de esta misma semana. Los tres ministros han coincidido en la necesidad de intensificar la lucha contra esta lacra, desde el diálogo y el consenso entre todos los agentes implicados y con el apoyo de toda la sociedad. Con estas medidas se busca mejorar la protección de las víctimas, aumentar las competencias de los juzgados de violencia sobre la mujer y mejorar la coordinación.

En la actualidad, alrededor de 46.000 casos de entre los valorados no revisten riesgo a tenor de los protocolos establecidos, por esta misma razón y con el objetivo de mejorar el grado de cobertura que reciben estas mujeres se revisarán periódicamente los casos de riesgo no apreciado.

Por otro lado, cabe destacar que el Ministerio de Sanidad, Asuntos Sociales e Igualdad mantiene para el 2014 prácticamente la dotación presupuestaria de 2013 para la lucha contra la violencia de género, así como los programas de asistencia social a las víctimas de violencia de género que transfieren a las comunidades y en materia de sensibilización se han aumentado estas partidas.

Además, el 7 de marzo el Consejo de Ministros aprobó el Plan estratégico de igualdad de oportunidades 2014-2016 dotado con 3.127 millones de euros, donde uno de los tres ejes principales es precisamente la lucha contra la violencia de género. Otro ejemplo de que el trabajo realizado va dando sus frutos es el anuncio del 10 de marzo de la ministra Ana Mato que anunció que los contratos laborales a víctimas de violencia de género se han multiplicado por siete en España durante los dos últimos años.

Para ir terminando, Sra. Presidenta, podemos decir que todas las acciones puestas en marcha por el Gobierno español en coordinación con el resto de administraciones públicas, han dejado claro que se está luchando de forma contundente contra la violencia de género con recursos, con coordinación entre entidades y administraciones públicas; que la erradicación de la violencia contra la mujer es y debe ser una política de estado, precisamente también en la línea de lo que se ha anunciado hoy por el grupo de trabajo en el Congreso de los Diputados, y que se puede debatir, porque evidentemente se puede debatir, pero... en cuanto a políticas y actuaciones a emprender, sí, pero siempre desde el rigor y hay que huir de la utilización del número de víctimas, de si hay más víctimas, de si hay menos víctimas cuando gobiernan unos o gobiernan otros, porque creo que lo que tiene que quedar claro y en lo que todos tenemos que estar de acuerdo -y quiero insistir mucho en esto- que mientras haya una sola víctima es demasiado.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Vol fer ús de la paraula per contradiccions la Sra. Rita?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, vull agrair el suport del Grup MÉS, també li agraesc les dades aportades que m'estalvien haver-ho de fer jo ara, i dir-li també que... una qüestió que ha comentat, que la violència contra les dones pot tenir a vegades una forma com a de serra, diré que té raó, ella ha dit "un any va bé i l'altre repunta", jo li diré que mai va un any bé, sempre va malament, encara que disminueixi molt el nombre de dones mortes.

Quant al Partit Popular, li he de dir que mai no ha estat la meva intenció expressar el que ha dit que jo he expressat, és a dir, jo no he utilitzat en cap moment la violència de gènere i les dones per anar en contra del Partit Popular. Crec que la Sra. Torres duia la intervenció escrita i no m'ha escoltat, perquè ha estat a l'inrevés, què és el que jo he dit? Que s'havia d'estudiar què és el que estava passant, per què estava repuntant i com és que cada vegada hi havia menys denúncies, que açò no casava, açò és el que he dit i serà en el *Diari de Sessions* quan es pengi, quan ho pengi el Parlament.

He dit també que..., que a més que no som nosaltres tot sols, és que el mateix Partit Popular a nivell nacional ha anunciat que proposarà la creació d'un grup de feina al Congrés i al Senat, ho ha proposat i no serà per fer res, sinó perquè també és conscient d'aquesta situació, d'una situació que jo he posat aquí damunt la taula. I el nostre partit ha fet el mateix, és a dir, ajuntem esforços per anar tots a la una en aquest tema, açò és el que jo he vingut a dir, i supòs que es podrà demostrar la pròxima vegada, quan es llegeixi en el *Diari de Sessions*.

Parlen de bloquejos de partides, una qüestió que..., no volia entrar al pressupost, però bé, ho faré, la Sra. Santiago ja ha explicat per què va baixar... no va baixar el pressupost, sinó que es va recol·locar, i bloquejos de partides, n'hi ha quan hi ha una caiguda d'ingressos fins que no s'obtenen aquests ingressos, i vostès varen fer exactament el mateix, perquè si comparen el pressupost de l'IB Dona quan surt d'aquest parlament a després quan es fa... com es diu?... la..., eh?...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

....l'execució del pressupost, les diferències són abismals aquesta anys, eh? Vull dir que no em parlin vostès de pressupostos, per favor, perquè... bé, ja ho direm un altre dia perquè aquesta no era la qüestió.

La qüestió era estudiar quina influència té la crisi econòmica, he citat diversos estudis, un de la Unió Europea, un és l'estudi OMBRA, fomentar la implicació de totes les forces polítiques i intentar, idè..., miri, de la llei integral fins i tot he dit que s'ha d'estudiar, que fa deu anys que funciona i per tant, ara s'ha de reestudiar, s'ha de veure què ha fallat, què no ha fallat, una llei que va ser implementada pel Partit Socialista.

Quant a educació, vostè mateixa ho ha dit, nosaltres pensam que educació no es pot quedar en primària, que sobretot, a educació en igualtat, se li ha de donar molta importància a secundària, i vostè m'ha confessat que ara s'està estudiant, una volta aprovada la LOMCE el mes de desembre, ara estudien com es pot introduir en el currículum de secundària, ho ha dit vostè mateixa, jo l'he sentida, i és així.

En fi, que el que nosaltres consideràvem era açò, un acord social en aquesta matèria, un acord per estudiar què està passant, un acord per a no disminuir els recursos que són necessaris i mirar per on es disminueixen si s'han de disminuir, perquè tothom és conscient que aquest any s'han hagut de fer retalls per la crisi econòmica, evidentment, i per la caiguda d'ingressos de les administracions.

Ara, fins on es fan aquests retalls i on es fan és el que s'ha de discutir, és en el que no ens posarem d'acord o no ens posam d'acord per ara, perquè en aquest cas del que parlam és d'atacs a la integritat física i psicològica, a vides humanes, a 23 aquest any...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita ha d'anar acabant.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Bé, per tant, el que nosaltres volem és aquest acord, un acord per emparar les dones que són víctimes, la disminució de les denúncies, l'augment de casos, pensam que és un mal símptoma, és un mal presagi quan coincideixen també amb una crisi econòmica i quan s'arxiven més del 42% de les denúncies que es posen i quan hi ha personatges que menystenen públicament aquestes denúncies dient que la majoria són falses, vull dir, tot..., s'estan donant un conjunt de coses que s'han d'analitzar, s'han d'analitzar si no volem que hi hagi més

mortes i més violència, si realment volem lluitar contra la violència de gènere.

Ja només queda anunciar que demanarem la compareixença, si podem, de la directora de l'IB Dona perquè ens expliqui en aquesta mateixa comissió les accions que aquest organisme aplica actualment a la lluita contra la violència i la protecció de les víctimes, ja hem vist que ha convocat per urgència el Consell Rector de l'IB Dona per a dimarts que ve, lamentablement no podrem assistir-hi perquè és un dia de plenari, però també la directora de l'IB Dona..., consideram que està damunt aquest assumpte que preocupa a tothom excepte, com veig, o no de la mateixa manera a la representant del Partit Popular.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. No sé si ho ha dit o si no m'ha quedat clar a mi, accepta la votació separada dels punts 2, 3 i 6?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, l'accepto i també acceptarem en el darrer punt el "continuar amb la lluita contra la violència de gènere a les Illes" perquè consideram que efectivament tots estam fent el que podem o el que ens deixen.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passarem ara la votació dels punts 2, 3 i 6. Exacte, 2, 3 i 6 queden aprovats per assentiment, amb la modificació incorporada.

Passaríem a la votació dels punts 1, 4 i 5.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

2) Proposició no de llei RGE núm. 15542/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a concertació de programes comunitaris i preventius.

Passarem ara al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 15542/13, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a concertació de programes comunitaris i preventius. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sra. Santiago, per un temps, com sap, de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Crec que no necessitarem els deu minuts, d'una forma ràpida, aquí, aquesta proposició no de llei va amb la voluntat que el Govern de les Illes Balears es reuneixi amb tot el col·lectiu d'associacions i entitats que no estan afectades en aquest moment per la concertació de serveis bàsicament del col·lectiu de persones amb discapacitat, persones amb dependència, persones amb problemes de salut mental, i que no tenen concertats els seus serveis, sinó que estan encara per una via de subvenció, que això els genera tot el que ja coneixem tots, perquè ja s'ha discutit aquest problema de les subvencions en Ponència de salut mental, es va discutir quan es va proposar la modificació i es va aprovar per unanimitat la modificació de la Llei de serveis social i explicar en aquell plenari la importància que suposava canviar d'una subvenció a un model de concertació.

Aquest model de concertació el tenen tota una sèrie d'entitats que a l'any 2002 amb el primer pacte de progrés es va fer ja la concertació de totes les places residencials, de places de centres de dia, d'oci, d'habitatges tutelats, de tota una sèrie de serveis que es va passar del model de subvenció al model de concertació i es va fer amb el col·lectiu de persones amb discapacitat.

Posteriorment, l'any 2005, amb el Partit Popular, es varen concertar tota una sèrie de serveis, d'atenció primerenca, de temps lliure, de tutela administrativa... Per tant, hi ha en aquest moment tot un conjunt d'entitats que sí tenen concertats els seus serveis, però hi ha tota una sèrie d'entitats que no tenen concertats els seus serveis i que donen serveis semblants o molt semblants als que en aquest moment estan en serveis concertats.

Per tant, som davant una situació de desigualtat. Entenem que això ha de ser progressiu, que no pot ser d'un moment per a l'altre; que hi ha d'haver un termini perquè aquestes entitats passin de la subvenció a la concertació; que s'ha d'estudiar quines són les més necessàries; quines són les que es troben en una situació econòmica de més precarietat per ajudar-les.

Pensem, però, que el Govern s'ha d'asseure amb aquest conjunt d'entitats afectades per poder començar a fer un calendari, un calendari, uns acords de mínims on hi hagi un consens entre el Govern i les entitats sobre com progressivament s'han de fer, si el sector, per exemple, de salut mental ha de ser prioritari al de discapacitats, perquè els discapacitats ja tenen un nombre important de places concertades, no suficient, però important, o si ha de ser per sectors de població, temes de persones majors o temes d'infants o de menors o si s'ha de fer territorial; que s'asseguin a negociar un calendari d'aplicació, un calendari que no té perquè concloure el 2015, pot ser un calendari de quatre o cinc anys.

Pensem, però, que això donaria tranquil·litat a les entitats, garantiria..., es veuria una voluntat explícita per part de l'Administració que hi ha la voluntat de poder arribar a aquest acord. Si avui s'aprova per part del Parlament seria una implicació de tots els grups parlamentaris, independentment del Govern que pogués sorgir a l'any 2015, per tant, un compromís. Amb salut mental ja ho han fet, en discapacitat no podem tornar enrere, no podem tornar al model de subvenció, s'ha de continuar amb la concertació, però aquesta Mesa facilitaria, jo

crec, aquest concert i sobretot donaria tranquil·litat al conjunt d'entitats que encara no tenen concertat els serveis i han d'anar per via de subvenció.

Per tant, aquesta és la proposició no de llei, instar el Govern de les Illes Balears que durant, aquí posa "...el primer trimestre de l'any 2014", jo ho puc modificar per "...durant l'any 2014", a convocar una Mesa amb totes les entitats del tercer sector que ofereixen de forma permanent programes d'oci, de temps lliure, d'atenció primerenca i altres programes comunitaris i preventius al col·lectiu de persones amb discapacitat, perquè arribin a un acord per poder passar del sistema de subvencions al sistema de concertació de prestacions.

El que propòs, o el que proposam, és una Mesa d'acords de mínims, de calendari i d'estudiar quines són les variables per fer-ho progressivament. Quan parl de persones amb discapacitat ho faig en un sentit ample que poden ser, sobretot jo crec que hi ha dos col·lectius, que són les persones amb discapacitat física, persones amb discapacitat per causes de salut mental. Jo crec que aquests dos col·lectius són els preferents o són els que en aquest moment tenen menys concertació i més subvenció i haurien de ser els que s'haurien d'asseure's necessàriament en aquesta Mesa.

En qualsevol cas, tenim federacions i entitats que representen aquests col·lectius i serien aquestes les que designarien els seus representants.

Com veuen jo crec que és una proposició no de llei amb la voluntat d'arribar a un consens i sobretot amb la voluntat de donar tranquil·litat a aquest col·lectiu d'entitats que segueixen en una línia de subvenció i no de concertació. Tenim ara l'instrument, que és la modificació que es va fer de l'article de la Llei de serveis socials i crec que no té sentit en aquest moment no tenir un calendari, una previsió de canvi.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres, evidentment, donarem suport a aquesta iniciativa, una iniciativa que s'emmarca dins la modificació de la Llei de serveis socials precisament per incorporar la concertació en la gestió, en el finançament que han de tenir les entitats del tercer sector. És una demanda i una necessitat que s'ha expressat, s'ha debatut i que ha tengut el resultat que ha tengut en relació amb donar una resposta positiva a una problemàtica molt important per al desenvolupament d'una tasca que és imprescindible i que l'administració no pot suplir de cap manera.

Per tant, la intenció d'aquest parlament quan va presentar aquesta proposició a través del Grup Popular l'únic que feia era recollir una demanda i donar una resposta amb el suport de tots els grups d'aquest parlament, amb les incorporacions que varen fer tots els grups amb les seves esmenes, amb les seves propostes, que varen millorar, jo crec, el text definitiu que es va aprovar finalment.

És cert que les entitats que optaven, o opten, per la via de la subvenció tenen una problemàtica d'amenaça quant que no tenen estabilitat en els seus programes, en els seus projectes, que estan sotmeses a uns terminis molt curs que fan, precisament, posar en perill el desenvolupament d'aquestes tasques.

Jo no m'estendré més perquè, en definitiva, aquest debat ja es va produir, ja es va dir, és ver que s'han d'incorporar aquestes entitats que han quedat de qualque manera fora de poder concertar, fora de poder utilitzar aquesta via el col·lectiu de persones amb problemes de salut mental han explicat en la ponència de salut mental que precisament aquest és un dels entrebancs que tenen per al desenvolupament dels seus programes, no poder accedir a una estabilitat financera.

Per tant, jo crec que aquesta proposició els donaria la possibilitat de poder accedir-hi tot i que amb un calendari progressiu que determinaria la mateixa mesa en col·laboració amb les entitats. Vull ressaltar i destacar avui que precisament aquests dies el Partit Popular, el Govern del Partit Popular, prepara un avantprojecte de llei de subvencions que provocarà efectes molts greus en el sector social de les discapacitats i així s'ha manifestat durant el debat i com a resposta, precisament, del CERMI, que són els representants dels col·lectius de la discapacitat.

Per tant, la via de la subvenció no és una bona via i menys ho serà amb les condicions i amb els requisits que es preveuen incorporar a la llei, a la nova llei de subvencions. Per tant, ens afegim a aquesta iniciativa i esperam que sigui acceptada per tots els grups.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Obrador. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Maria José Bauzá, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Lo primero que quiero hacer es sobre todo aprovechar esta intervención y el motivo de la proposición no de ley para reconocer, como siempre, la labor insustituible que llevan a cabo todas las entidades en los distintos sectores sociales. Yo creo que sin duda alguna son el mejor aliado del sistema público de los servicios sociales y sin duda alguna llegan muchas veces donde la propia administración no puede llegar.

Entrando ya en la propia PNL, yo creo que tanto el Gobierno como el Grupo Parlamentario Popular hemos entendido desde el primer momento cuál era la necesidad de las entidades y que había una necesidad de dar una solución a un problema existente hasta ahora. Se escuchó al sector y se tomó como propia, precisamente, la iniciativa que partía de las entidades para modificar la Ley de servicios sociales con el objetivo de pasar de la vía de subvenciones, que como muy bien han explicado todas ha dado muchos problemas, a la creación de un concierto especial en el ámbito social.

Sin duda desde mi grupo se entendió que debíamos hacer todos los esfuerzos necesarios, primero, por liderar y por promover esa modificación, que iba a suponer un gran impulso en la gestión de los servicios sociales, sobre todo buscando una mayor estabilidad a las entidades y, como no, también a los usuarios.

Es cierto que esta modificación de la ley podemos presentarla en solitario, sin embargo creímos que era importante hacerlo en unión con el resto de grupos parlamentarios. Aprovecho para... ah!, ya que mencionamos ese debate que ahora que lo he releído estos días, a pesar de esta voluntad del Partido Popular de ir de la mano en ese mismo debate se acusó al Partido Popular de autoritarismo y falta de diálogo cuando precisamente era el Partido Popular quién ofreció a los grupos parlamentarios, pues, aprobarlo por unanimidad, ya que era una demanda histórica del sector y que, como he dicho, podíamos haberlo aprobado perfectamente en solitario.

Desde el Grupo Popular creemos firmemente que en áreas tan sensibles como aquellas que afectan a sectores más vulnerables yo creo que vale la pena dejarnos de personalismos, dejarnos de enfrentamientos y hacer un esfuerzo por acercar posturas, precisamente porque con ello yo creo que podemos mejorar nuestro sistema público de servicios sociales que todavía necesita un buen impulso, pero lo más importante es que yo creo que si lo hacemos con cierto acuerdo le podemos dar una estabilidad a largo plazo que yo creo que nos agradecerán todas las personas implicadas.

Ciertamente sabemos todos que la demanda de las entidades en modificar la Ley de servicios sociales viene ya de hace años, que ya la pasada legislatura los representantes de la conselleria en aquel entonces intentaron buscar una solución y no encontraron una respuesta y yo creo que la apuesta por el trabajo conjunto de las entidades con la administración yo creo que ya es indudable. Creo que todos los aquí presentes creemos firmemente en ello y desde el Partido Popular, al menos por la parte que yo represento, estamos totalmente decididos a impulsarlo, y además somos muy conscientes que el actual sistema de bienestar social de las Islas Baleares no hubiera sido posible sin la iniciativa social de las entidades y precisamente por eso se mantiene un diálogo permanente, tanto desde la conselleria como desde el Grupo Popular. Precisamente ha sido fruto de ese diálogo lo que nos ha permitido, pues, llevar a cabo demandas importantes, como ha sido precisamente esa transferencia que nos pidieron de competencias de discapacidad de los consells, la última ley de perros de asistencia, que también contó con su apoyo, o precisamente la modificación de la Ley de servicios sociales.

Es indudable que se hace imprescindible la colaboración del tercer sector para lograr el bienestar que todos queremos y yo creo que debemos seguir trabajando en esa colaboración.

Como ya se dijo en el debate de la modificación de la ley, la redacción que tenía el artículo 89 de la Ley de servicios sociales ponía un poco en riesgo la forma de funcionar que se había tenido hasta ahora en la comunidad y, precisamente, la modificación de la ley lo que permite es crear ese modelo de concierto con la iniciativa social reconociendo así ese peso específico que tienen las entidades en esta comunidad autónoma en la gestión de servicios de los servicios sociales, pero sobre todo permite generar una estabilidad tanto en la financiación como en la calidad del servicio. Y repito que también da una estabilidad a los usuarios de estos servicios que no tienen que estar cambiando continuamente, digamos, de proveedor de servicio.

Decirles a las portavoces que, después de la modificación de la Ley de servicios sociales, la conselleria se ha puesto, desde el primer momento, a desarrollar el reglamento de desarrollo de esta ley, con lo cual ya se está trabajando intensamente, además en colaboración con las entidades, para precisamente concretar todo el desarrollo de los conciertos a nivel de esta comunidad autónoma, y yo creo que en breve se podrá ver publicado ese decreto.

También decirles que en los programas de ocio y tiempo libre que se mencionan en la proposición no de ley, en el año 2013 se firmó un convenio entre el IMAS y la conselleria por un importe de 2 millones y pico de euros por el que se traspasaba al IMAS los servicios de ocio adaptado, el de respiro familiar, el de apoyo a la fundación tutelar, el servicio a la rehabilitación integral, el servicio de pisos supervisados de baja intensidad, por lo que es ahora al IMAS al que le corresponde como organismo competente el negociar con estas entidades todo lo que vaya a ser la forma de gestionar estos servicios.

Igualmente, decir que la conselleria sigue manteniendo los conciertos con el servicio de atención primerenca, que además se ha aumentado este año el presupuesto hasta llegar al 1.950.00 y que se mantiene con las entidades APROSCOM, MATER, APNAB, ASNIMO, Juan XXIII, ASPACE, MENORCA, ASPAS y APNEEF. Todos estos conciertos vienen regulados por el Decreto 85/2010 que es el que da cobertura legal a los mismos.

Por todo ello, en este momento entendemos que carece de sentido la convocatoria de esa mesa sectorial, precisamente porque los que son del IMAS tienen que ser negociados por el ISMAS, los de la atención primerenca están regulados por un decreto y el resto precisamente van a ser regulados por ese decreto que ya está elaborado y en fase de negociación con las entidades y que en breve, yo creo que en breves meses pues verá la luz. Así que por nuestro parte, sin ánimo de crear una discordia en este sentido, pues no consideramos que en este momento sea razonable crear una mesa sectorial precisamente porque está todo suficientemente avanzado y en breve pues se van a ver los resultados de todo este trabajo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Bauzá. Vol fer ús de la paraula per contradiccions la Sra. Santiago?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Gràcies al Grup Socialista pel seu suport. Efectivament, el Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Obrador diu que la modificació de la Llei de serveis socials va permetre una continuïtat de la concertació, una concertació que es va iniciar l'any 2002 i les dues legislatures posteriors a l'any 2002 va créixer, i en aquell moment hi havia un seriós problema perquè ja no es podia seguir concertant si no es modificava la Llei de serveis socials, perquè, diguem, en aquest cas seria la Conselleria d'Economia amb la legislació actual, sobretot la Llei de contractes, l'administració pública ho impedia. Per tant, s'havia de fer un canvi ràpid.

Sra. Bauzá, li he de dir que jo a l'any 2009 vaig tenir molta relació amb les entitats, vàrem elaborar la llei, i la voluntat de les entitats també varia. L'any 2009 aquesta redacció que teníem damunt la taula les entitats no la volien, perquè vostè només parla que es va modificar la concertació en serveis socials amb les entitats de serveis socials, però la redacció contempla també amb entitats mercantils, i les entitats l'any 2009 no ho volien de cap manera. No ho volien de cap manera perquè tenien l'esperança, perquè en aquell moment a Europa es discutia aquest tema, d'excloure de fer, o d'obligar, als contractes públics per part de l'administració totes aquelles entitats que donassin serveis socials. Tenien l'esperança que Europa fos sensible en aquest tema i no ho varen voler, quan Europa ha dit que no, o que en tot cas no avança cap aquí, han demanat el canvi d'aquella llei.

Vostè ha dit que ho ha llegit i supòs que haurà llegit la meua intervenció, a mi em preocupa molt el tema mercantil, per això no ho vàrem introduir i elles no ho volien que ho introduíssim, el que passa és que s'han adonat que Europa no canvia i, efectivament, davant la possibilitat que a l'any 2014 no hi hagués concertació, perquè era impossible la renovació dels concerts, varen prendre una decisió intel·ligent, sensata i tots li donàrem suport, que és canviar-ho. Però no és que nosaltres no volguéssim fer cas a les entitats l'any 2009, no, no, jo ho explico, no dic que vostè ho hagi dit, jo ho explico perquè si no pareix que nosaltres vàrem dir que no a això, és que tots confiàvem que Europa se sensibilitzàs en aquest tema i entengués que no és el mateix comprar cotxes per a la policia que donar serveis de residències a les persones amb discapacitat. Això Europa no ha estat capaç de (...) i tenim un problema, i a mi el tema mercantil em preocupa molt.

Per això, la voluntat d'aquesta proposició no de llei és aquesta, intentar arribar a acords amb les entitats que estan afectades i que són competència del Govern perquè, per exemple, discapacitats és competència del Govern, i aquí hi ha discapacitats físics que no tendrem mai tal vegada un nivell de dependència i donen serveis d'oci i de temps lliure i tal.

I vostès no ho volen fer, idò, em sap greu perquè això simplement és que s'asseguin a negociar un calendari, ho facin per al 2015, que segons qui serà, ho facin per al 2016, però que aquestes entitats que estan al marge d'aquesta concertació vegin la llum i entenguin les dificultats de l'administració, que l'administració entengui les dificultats que tenen les entitats i uns mínims d'acords, perquè quan un parla entre tots pot entendre que hi ha entitats que ho passen pitjor unes que les altres, que tal vegada per al 2015 posarem un 2% i l'any 2016 serà un 10, però que s'entenguin, s'asseguin i vegin una llum.

Vostès no ho volen, idò, vostès tenen la majoria, però aquesta proposició no de llei va amb la voluntat d'arribar a acords i d'arribar a consens, no va amb cap voluntat d'assenyalar ni de perjudicar a ningú. Jo crec que si vostès no voten aquesta proposició no de llei surten perjudicats sobretot les entitats de discapacitats físics i les de salut mental.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Passarem, idò, a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 15542/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 15542/13, per 9 vots en contra i 5 vots a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS